

τυχόν

τυχόν, επίρρ. [<αρχ. τυχόν, ουδ. μτχ. του ρ. τυγχάνω].

- *αν τυχόν*, αν τύχει και...: «αν τυχόν σε ξαναδώ μεθυσμένο, θα σε σπάσω στο ξύλο»·

- *μην τυχόν*, μην τύχει και...: «μην τυχόν ξαναπειράξεις την κόρη μου, γιατί θα φας όσες τρώει το χταπόδι»·

- *μήπως τυχόν*, στην περίπτωση που...: «πάρε μαζί σου και την ομπρέλα σου, μήπως τυχόν βρέξει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας